

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

25. Nou. Het leven vande H. Catharina, Maghet ende martelaersse. an. 307.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

S. CATHARINA.

H E T L E V E N

V A N D E

H. CATHARINA 25. Nov.
A. 307.

M A G H E T

ende Martelaerſſe.

De doozluchtighe Maghet ende Martelaerſſe *Door Sim.*
 S. Catharina was ghevozen tot Alexandrien *Metaph.*
 in Egypten upt een Conincklyck gheslachte: ende andere.
 ende ſp was begift met alle gratien ende be-
 vallijckheden/ die men in eene vrouwe soude
 moghen bereyſſen. Op was uptnemende ſchoon van
 aenſicht/ ende daer by ſeer eerbaer: ſp was ſeer wijs en-
 de van grooten verſtande / ende wel gheleert inde Phi-
 loſophie ende menſchelycke wetentheydt; die doen tel
 tijdt tot Alexandrien ſeer flozeerde. Den Biſſchop E-
 quilinus ſeght/ dat ſp/ eer ſp ghedoopt was / een viſioen
 hadde; in het welk haer openbaerde de Coninghinne
 der Enghelen onſe Liebe Vrouwe met haren beinin-
 den Dione / als een ſchoon kindeken op hare ermen; Christus
met ſijne
moeder open-
baert aende
S. Catha-
rina.
 ende dat de Moeder Catharinam preſenteerde aen ha-
 ren Dione; die haer verwiery / ende ſp ſelven van haer
 verbyemde / ſegghende / dat deſe Maghet in ſijne ooghen
 niet ſchoon en was / ter oorſake dat ſp de af-waſſchin-
 ghe des heylighen Doopsels niet ontfanghen en hadde.
 Catharina wierdt wacker: ende bemerckende wat haer
 ghezack / ende waerom ſp niet weerdigh en was te
 ſien het ſchoon aenſicht van Christus; wierdt ſp Chri-
 ſtine / ende ghedoopt. Christus openbaerde haer weder-
 om inde ſelve ghedaente als bozen; haer toebende ende
 thoonende groote vrientschap inde reghenwoordigheyt
 van ſijne alder-heyligheſte Moeder / eensamentlijck van
 ontalijcke Enghelen ende Heylighen des Hemels / gaf Op gheeft
haer ſijne
troutwe met
eenen rinck.
 by haer ſijne troutwe met eenen rinck / als een ſijne wa-
 rachtighe bypdt. De glorieuſe Maghet ontsprongh upt
 haren ſlaep / ende vondt den rinck aen haren vingher.

H h iij

Hier

Hierom pleghen sommighe de H. Catharinam te schil-
deren met Christus op de ermen van sijne eerweerdigh-
ste Moeder/die haer den rinck aen den vingher steeckt/
ende neemt haer tot sijne brypdt.

Het ghebodt
van den
Keyser
Maximi-
nus.

Ten tijde als in den Oosten regneerde Maximinus/
eenen soo fellen ende wreeden mensch / dat hy niet dan
den naem van mensch en hadde ; soo dede hy tot Ale-
xandrien wesende/ een ghebodt uyt-roepen in deser ma-
nieren. *Den Keyser Maximinus aen alle de ghene die onder
onse heerschappije zijn, saluyt.* VVy van de goedertierenheyt
der goden groote weldaden ontfanghen hebbende, soo
heeft het ons goedt ghedocht te wesen, dat wy hen tot
bekenentisse van hunne groote mildtheyt, oock behoor-
den offerhanden te doen: daerom vermanen ende bevelen
wy u, dat ghy komt iu onse reghenwoordicheydt; op dat
ghy met de wercken betoont de liefde ende eerweerdic-
heyt die ghy hebt tot onse groote goden. V-lieden waer-
schouwende, dat den ghenen die dit ons ghebodt niet en
sal ghehoorsaem zijn, ende volgt een ander gheloove,
dat teghen het ons strijdt; boven dien dat hy verliesen
sal de gratie van de onsterffelijcke goden, sal hy vallen
in onse gramschap, ende het selve betalen met het le-
ven.

Het aensicht
van Cathari-
na meer En-
ghelsch dan
menschelijck.

Als dit ghebodt ober het gantsch landt verkondicht
was/ quam gheheel de stadt Alexandria vol volckx uyt
versheyden plaetsen/om offerhanden te doen; ende alle
de autaren ende tempelen wierden besmet met 't bloedt
van de beesten/ die ter eeren van de duyvelen gedoodt/
ende op-gherooffert wierden: daer den Keyser niet luttel
om verblijdt ende verghenoeght en was. De H. Catha-
rina vernam dit / ende beweeght zijnde door de liefde
van haren lieven brypdegom I e s v s onsen Salighma-
ker/ nam sy voor haer den Keyser selve aen te spreken/
ende hem te straffen van dit quaedt / waer mede hy het
ghemeyn volck bedroogh / ende met hem ter hellen
sleppte. Zijnde dan verghefelschapt met veel dienaren/
ghingh sy naer den tempel / daer doen ter tijdt den Key-
ser was. Sy quam met sijnen oorlof binnen/ ende ont-
hoedt hem / dat sy hem begheerde te spreken. Een ie-
ghelijck was verwondert/siende het aensicht van de H.
Catharina, dat meer Enghelsch dan menschelijck was;
daer by voeghende eene groote cerbaerhepdt ende son-
derlinghe ghemanierdicheyt. Sy quam by Maximinus:
ende

ende verclaerde hem met eene groote vrijmoedigheyt de verblindtheyt daer hy in was: om dat hy offerhande dede aen de afgoden, ende ghelijckenissen van menschen, de sonden ende ghebreen onderworpen, ende naer hem trock alle dit onwetende volck: het welck hy, als het hoofdt ende Prince, ghehouden was op den rechten wech te brenghen; dat hy moeste bekennen den waerachtighen Godt, die hem hadde gheschapen, ende het rijck ghegheven: den welcken, al was hy onsterffelijck, mensch voor ons gheworden was, ende met sijnen vville ghestorven aen den cruyce, om ons te verlossen van de doot, die vvy door onse sonden verdient hadden.

Den Keeser dese redenen hoorende / wierdt beroert / ende bleef een luttelken tijds sonder haer te andwoorden: in het laetste seyde hy / dat sy hem sijne offerande soude laten doen / ende alsdan soude hy haer andwoorden. Hy dede haer leyden in sijn paleys: ende als hy ghedaen hadde / ghingh hy by haer / ende seyde: Seght ons nu wie ghy zijt / ende wat woorden dat ghy heden spraeckt? De H. Maghet andtwoorde hem: Mijn geslacht is in dese stadt ghenoech bekent: men noemt my *Catharina*; ick hebbe mijn leven over-ghebrocht in de studie van Rhetorica ende Philosophie: maer daer ick my meest af beroeme, is, dat ick Christene ben, ende tot bruydegom hebbe *Christum*, vvaerachtighen Godt, ende vvaerachtighen mensch. Daer naer begonste sy hem de redenen van haer ende van haer gheloobe te gheben / met sulcke sonderlinghe wijsheyt / wel-sprekentheyt / verballicheyt / ende gratie / dat den Keeser verflagen zijnde op haer sagh; verwondert zijnde van hare uptnemende schoonheyt / ende hoorende de kracht ende 't gewicht van hare redenen / op de welke hy niet andtwoorden en konde.

Merckende dan dat daer eene meerdere wijsheyt moeste wesen om Catharinam te verwinnen dan de sijne / dede hy ontbieden upt alle de landen sijns rijcks / de alder-wijste en wel-sprekenste mannen die daer waren / om dat sy met de H. Maghet souden disputeren / en haer verwinnen: ende hy dede haer ter wijlen in sijn paleys bewaren. Daer quamen vijftigh seer wijse mannen / groote Philosophen ende wel-sprekende Orateurs / door het ghebodt van Maximinus / om met de heylighe

Hy v

ligh

De H. Catharina be-
rispt den
Keeser.

Wloeckmoed-
ighe and-
woorde van
de H. Catha-
rina.

Den Kēpser
ontbiedt 50.
gheleerde
mānen / om
met haer te
disputeren.

lighe Maghet te disputeren. Ende al is het sake dat sy lieden / vernemende waerom sy ontboden ende ghekomen waren / beschaemt wierden ; om dat hen-lieden dochte / dat het hen te cleyn ghedaen was / soo groot te achten eene vrouwe : de welcke / hoe groot een verstandt sy oock hadde / ende hoe gheleert sy was / nochtans maer en hadde eenen vrouwelijcken gheest : ende sy gaben dit aen den Kēpser te verstaen. Maer naer dat sy teghen de heplighe Catharina ghedisputeert hadden / ende van haer soo stom ghemaectt ende verwonnen waren / dat sy haer niet antwoorden en konden / wierden sy noch meer beschaemt ; ende bemerkten dat de menschelijcke wetentheydt de Goddelijcke niet wederstaen en kan / noch het menscheijck verstandt den gheest Godts. De vijftigh Philosophen vergaderden op eene plaetse / ende de ghehele stadt liep t'samen / om dese nieuwe saecke te sien ; in de welke vijftigh mannen ghhouden vooz de geleerdste van alle Univerositeyten / ende zijnde als d'uyt-spraken der wijsheydt / souden disputeren teghen eene achttien-jarighe Maghet / van de gheleertheydt ende het ghelooven / die teghenwoordigheydt vanden Kēpser selve.

Maer open-
baert eenen
Enghel / ende
versterckt
haer.

Maer aen de heplighe Maghet openbaerde eenen Enghel / die tot haer seyde / dat sy niet vreesen en soude ; aenghesien dat Godt almachtigh haer eene hemelsche vwijsheydt soude in storten boven het ghene dat sy verkregen hadde met haren arbeydt ende neerstigheydt : dat sy victorie over de vijftigh Philosophen soude hebben ; dat sy de selve met veel andere bekeeren soude tot de kennisse Godts, ende het gheloove Christi IESV ; voor het welck sy oock souden de dootd sterven ; ende dat sy daer naer ghecroont soude worden met de croone der martelien. Den Enghel seyde dit tot de heplighe Maghet / ende verdween ; latende haer seer wel-ghemoet met dese jonste ende troost des Heeren.

Dy quam in de sale daer alle het gheselschap vergadert was : ende eenen vande Philosophen / die den vermaerdsten / ende vooz den gheleertsten ghhouden was / seyde tot haer met een stuer aensicht ende ontweerdigheydt : Zijt ghy de ghene die met beroemelijcke ende vry-moedighe woorden lastert onse goden ? Ick ben't (seyde de H. Catharina) hoe-wel niet met beroemelijcke ende vry-moedighe vwoorden ; maer met sekerre ende waerach-

waerachtighe redenen. Den Philosoph begonste ter-
 fonde sijne argumenten ende besluyt-redenen doort te
 brenghen tot bescherminghe van sijne goden / die ghe-
 fondeert waren op de heerlijcke titelen ende namen /
 die hen de Poeten toe-schrijven; om te bewijfen dat Ie-
 sus Christus gheenen Godt en was / ter oorsake dat hy
 de schandelijcke doot des Cruys gheleden hadde; ende
 om dies-wille dat niet eenen van sijne Poeten en Phi-
 losophen hem voor soodanigh en hiel / noch van hem
 in sijne schriften en vermaende. Maer de alder-wijste
 Maget weder-seyde seer behendighlijck alle de besluyt-
 redenen van desen Philosoph; bewijfende claerlijck
 door de Philosophie ende naturelijcke reden / dat daer
 maer eenen Godt alleen en konde wesen / die den ma-
 ker ende oppersten autheur was van alles / dat daer
 gheschapen is; ende dat hunne goden / die sy aen-baden /
 gheenen Godt en konden zyn; aenghesien dat het on-
 kupfsche / boose / ende vesoepelijcke menschen hadden
 gheweest; van de welke hunne Poeten selve menich-
 maels groote boosheden ende schelmerijen verhalen.
 Ende al was het sake dat de Poeten / als dwaes ende
 ijdel zijnde / van Christo Iesus niet en spraken; dat noch-
 tans de Sybillen / die sy in grooter weerden hielen / als
 vrouwen die met den hemelschen gheest verlicht waren /
 seer hooghelijck van hem ghesproken hadden; ja dat sy
 veel tijds te voren eer het gheschiedde / geschreven had-
 den / dat hy uyt nijd soude ghevanghen worden / ende
 van sijn eyghen volck ghedoodt; dat hy soude verrijfen /
 op-climmen ten hemel / ende oordeelen de levende ende
 doode; doort-brenghende de plaetse van ieghelijcke
 Sybille met sulcke groote klaerheydt ende uytneemt-
 heydt / dat den Philosoph / die te voren hooghmoedigh
 ende op-geblasen was / beschaemt bleef / ende voor goet
 hiel alle het ghene dat de Maghet seyde. Want sy
 sprack met soodanighe majesteit / ende met sulcke uyt-
 nemende wel-sprekenheydt / gratie / ende vperigheydt
 des gheests / dat men daer uyt lichtelijck ende claerlijck
 bemercken konde / dat dese sake van de almoghende
 handt des Heeren quam; ende dat de scherp-sinnighe
 redenen / ende de wijsheydt van de heplighe Maghet
 gheensins menschelijck / maer t'eenemael Goddelijck
 ende hemelsch waren / die men niet weder-staen en
 kan.

Hy dispu-
 teert teghen
 de Philoso-
 phen / ende
 verwint
 hen.

Den

Antwoorde
bande Phi-
losophe aen
den Keysler.

Den Keysler wierdt hier over verbaest: ende siende dat de Philosophen verstaude, bebal hy d'andere Philosophen/dat sy hem souden helpen; ende teghen de H. Maget te velde komen. Maer sy en wilden't niet doen; soo wel om dat desen Philosophen den vermaertsten ende den uptnemensten van allen was/ als oock om de redenen dat de H. Maget hen hadde verwonnen; alsoo dat sy niet en wisten wat antwoorden. Ende daerom antwoorden sy allegader den Keysler met eene stemme/ dat sy allegader verwonnen waren in desen Philosophen hunnen mede-gheselle (die den wijsten was) ende dat sy allegader met hem beleden / dat dese Maghet de waerhepdt seyde; ja dat sy tot dien tijdt toe hadden verblindt gheweest / aenbiddende als goden/ die't niet en waren; ende dat IESVS Christus alleen eenen waerachtighen ende eenigen Godt was/ dien Catharina beledt ende aenbadt/ende sy allegader met haer beleden ende aenbaden.

Den Keysler
bebeelt dat-
men de
Philosophen
soude ver-
bzanden.

Catharina
vertroostse.

Maximinus meynde te versten van quaethepdt ende raserijse/ als hy dit hoorde: ende ghelijck hy uyt sy-selven rasende ende toornigh was/ dede hy terstont een groot vyer ontfeken/ om daer alle de vijftigh Philosophen in te verbzanden. T vyer wierdt ontfeken: ende alsoo sy't sagen/ vielen sy de heylighe Maghet te voet; haer met tranen biddende / dat sy Godt wilde bidden / dat hy hen wilde vergheven de sonden / die sy teghen hem als verblinde hadden ghedaen; aenghesien dat sy nu met sijn licht verlicht / en bereypt waren het Doopsel t'ontfanghen/en voor hem te sterben. De gloziuse Maget verblijde haer in Godt/om dat sy sagh dat de waerhepdt over de leughen triompheerde / de Christelike waerhepdt over d'ijdele Philosophie/ den waerachtigen ende reuwigghen Godt over de menichte de goden. En om dat dese mannen / die te voren den naem van wijse hadden/ ende nu waerachtelicken sulckx waren/ hett aen Christo onderwierpen (die d'euwighe wijshheit des Vaders is) ende als vrome soldaten niet verbaert en waren om in den strijdt te komen/ ende hun leven voor hem te geven: daerom vertroostede sy hem / ende gaf hem moedt segghende: dat sy sekerlijck souden weten, dat Godt hunne sonden vergaf; aenghesien sy om sijnder liefden meer achtreden den hemelschen dan den aerdschen Coninck; dat het vyer hen een Doopsel soude zijn.
ende

ende hunne zielen soude suuyveren; op dat de selve ghe-
reynight zijnde, souden gheoffert worden in de Godde-
lijke teghenwoordigheydt: al-waer sy vergeldinghe
souden ontfanghen van dese doot, ende de onsterffe-
lijke croone van soo glorieuse victorie. Dooz dese wooz-
den wierden sy vertroost: ende hen-selven dickwyls teec-
kenende met het teecken des H. Cruys/ ende noemende
den naem van IESVS Christus, wierden sy in 't byer
gheworpen/ende gaben hunnen gheest aen Godt.

Daer na quamen sommighe Chyristenen / die heyme-
lijcken hunne Reliquien op namen; ende vonden de lich-
hamen soo gheheel ende ongheschent / dat daer niet een
haz aen versenght en was. Dooz dit miracel toonde
Godt/ hoe aenghenaem hem dese offerhande hadde ghe-
weest / die dese wijsse mannen van hen-selven ghedaen
hadden: en veel Heydenen bekeerden hen tot den ghe-
loobe/voor 't welck sy hun leven hadden gegeven. Wie
en bemerckt in dit werck niet de wijshepdt/macht/ende
grootheyt van onsen Godt: en hoe hy dooz eene swacke
vrouwe heeft verootmoedicht de hooberdige/ den Key-
ser beschaemt/de hoocheyt der werelt neder-gheworpen/
de blinde verlicht/en ghemaect dat de ghene/die te vo-
ren verbolghden de waerheyt/vervolght wierden/ende
voor de selve sterven met vzeught ende blijdschap:

Niet een
haz is ver-
senght aen
de doode
Philosophen.

Maximinus wiert seer ghestoort om dese sake / ende
hadde groote begheerte om Catharina, 't zy met goet-
hepdt oft quaethepdt/tot sijnen wille te vzeughen/ ende
haer met lief oft leet te dwingen offerhande te doen aen
de afgoden. Hy vondt gheraden haer eerst met goetheyt
aen te gaen/ oft hy met smeekinghen ende presentatien
soude konnen vermozwen het volstandigh herte vande
heplighe Maghet. Hy dede haer groote beloften; hy
sprack haer aen met een gheveynsde vaderlijke liefde/
ende ghebypckte alle listen om haer te vzeughen tot al-
le 't ghene dat hy begheerde. Maer alsoo alle het selve
niet en konde beweghen het herte van de salighe Ma-
ghet/ om dat sy ghewont was met de liefde van haren
lieben bypdegom; veranderde hy alle de soetighepdt
ende smeekinghen in verbaertheden ende dreggemen-
ten/ segghende/ dat hy haer seer wreedelick soude doen
vgnighen. Waer op sinte Catharina andtwoorde:
Doet al dat u belieft; vvaant hoe vvreedt uve tor-
menten zijn, sy sullen een eynde hebben; ende den
loon

Den Keyser
arbeidt om
S. Catharina
te herlepden.

loon der selver sal eeuwelijcken duren. Daer-en-boven ick hope in Godt, dat veel volckx van uwen huylse ende paleyse door mijnen middel sal saligh vworden. Dit septe de Heplighe: ende Godt verleende haer 't selve.

Hier dooz verloos den Keyser den moedt / dat sijne konsten ende listen iet souden moghen helpen. Sy dede haer ontkleeden / ende ghecesselen met rouwe zenuwen van ossen. Sy ontkleedden de supbere Maget / dat haer een swaer torment was: ende de woede beulen begonsten dit teeder lichaem met slaghen twee uren lanck te overballen / dat witter dan albafter was / over-deckende 't selve met den bloede: waer af de teghenwoordighe soo groot een medelijden hadden / dat sy veel tranen storten. De Maghet was soo sterck / als oft haer lichaem van steen hadde gheweest; hoe wel dat het bloedt / dat daer upt-liep / wel bewees dat het van vleesch was.

Na dit torment wiert sy ghelept in eenen donckeren karcker met veel wakers; en daer wiert bevolen / dat men haer niet te eten en soude geven: maer in twaelf daghen dat sy daer was / voorsagh haer Godt, sendende d'Engelen om haer te besoecken / te ghenesen / te toeben; ende eene duppe / die haer alle daghe brocht dat sy van doen hadde tot haer onderhoudt.

De Keyserinne quam S. Catharina hier inden karcker besoecken; verwondert zijnde van 't ghene dat sy hoorde segghen van hare schoonheyt / wijsheyt / sterckheyt ende stantvastigheyt inde tormenten. Sy quam 's nachts / verghefelschapt met eenen Capiteyn vanden Keyser ghenoeemt Doryphrius / ende andere soldaten. De Keyserinne gingh inden karcker / sy sprack de heplighe Maghet aen; de welcke soo veel dede met hare woorden ende redenen / dat sy haer soo lief kreegh / ende ghewont wiert met de liefde Godts / dat sy het ghelooft ontvingh / ende ghedoopt wiert / met Doryphrius ende twee hondert andere soldaten / zijnde bereedt om voors Christus te steruen / als 't noot soude wesen. Ende om dat de Keyserinne om hare swackheyt vreesde tormenten te lijden / gaf de heplighe Maghet haer moedt / om die met vrolyckheyt (indien 't noot ware) te verdragen; segghende / dat Christus in haer herte soude zijn; ende haer sterckeydt geven om die te verdragen, ende daer naer de croone der onsterffelijckheyt tot eenen loon.

Catharina
wordt seer
ghegheeffelt.

Sy wordt
van eenen
Enghel
ghespyft.

Sy bekeert
de Keyserinne
met
twee hondert
soldaten.

IESVS *Christus* openbaerde in den karker aen sijne liebe bruydt *S. Catharina*, ende seide tot haer / dat sy niet en soude vreesen; aenghesien hy met haer was; ende dat de tormenten haer niet en souden verwinnen: ende naer dat sy veel menschen door haer exempel tot sijnder kennisse soude ghebrocht hebben, dat sy soude ontfanghen den loon der eeuwigker vergheldinghe.

Maer twaelf daghen / vernemende *Maximinus* dat de *S. Maghet* noch leefde / ende dat sy in soo veel dagen van gheenen hongher oft ghebreck ghestorven en was / dede hy haer wederom voor hem brengen: ende siende haer niet alleenlijck levende / maer oock ghesont / blinkende / ende soo schoon / als sy was eer dat sy gepijnicht was; wierdt hy verschriekt / ende verbaest; ende sprack haer goedertierlijcken aen / om haer te bedrieghen / segghende; dat hy wel bemerkte / dat sy door de groote gratien ende haer uptnemende schoonheydt weerdigh was *Kepserinne* te zyn van de gheheele werelt. De wijse *Maget* bemerkte terstont wel den strick des dubbels / ende sy seide tot den *Kepser* / dat hy niet achten en soude de schoonheydt des lichaems, die als eene bloeme versienst ende verdrooght; maer de schoonheydt der zielen, die altoos bloeyt ende duert, ende die de ghene is, die de Heylighen in den hemel hebben.

Ten laetsten naer veel andere propoosten die de *S. Maghet* ende den *Kepser* sonderlinghe hadden; bebedyende den tyran het herte van de *S. Maghet* met sijne loofsheyt / ende sy hem wederstaende met wonderlijcke vromigheydt ende kloekheydt; siende dat hy niet en boozderde / dede hy maecten een ghereedtschap van vier raderen / beslaghen met naghelen ende scherpe punten; ende in sulcker voeghen in malckanderen gewrocht / dat / als de *Maghet* aen een van de selve soude ghebonden zyn / ende het radt om-draepen soude / haer lichaem soude verscheurt worden met dit schroomelijck ghereedtschap. Sy bonden de vrome *Maghet* aen het radt / ende de beulen begonsten het selve om te draepen: maer haren lieven bruydegom en verliet haer in dit wreedt torment niet. Want eenen Enghel des hemels ontbondt haer terstont / brenkende de banden daer sy mede ghebonden was; ende brack dit wreedt ghereedtschap / scheurende de raderen van een / met soo grooten ghelwelt / dat sy met het rasch omdraepen veel *Wepdenen* doodden /

Sp worde
van Christus
inden karc
ker besosht

Schoonheyt
der zielen
gaet de
schoonheyt
des lichaems
te boben.

Catharina
wordt op
raderen
ghebonden.

Den Enghel
beschermt
haer.

doodden / die daer teghenwoozdigh waren / ende waren
 komen sien: ende andere / die niet beschadicht en waren /
 riepen met luyder stemmen / segghende : Groot is den
 Godt der Christenen . Wat herte is daer soo versteent /
 dat niet vermozwt en soude worden dooz dit mirakel ?
 ende wat tygher soo fel / die niet tam en soude worden
 dooz dese wonderlijckheden ?

Maer Maximinus was selder dan een tygher / har-
 der dan eenen steen / ende dan eenen diamant ; en daer-
 ont en wierdt hy niet beweeght : maer latende hem
 duncken / dat het eene groote kleynghepdt ende verach-
 tinghe vooz hem was / verwonnen te worden van een
 teerdere Maghet ende vrouwelijcke kranckheyt ; begon-
 ste hy te soecken andere nieuwe ende vzeesselijcke toz-
 menten / om haer ter doodt te bzenghen . De Keyserinne
 vernam dit : ende niet langher konnende verbergen het
 vper / dat in haer herte vzande / ghingh sy by den Key-
 ser / hem berispende met straffe ende statighe woorden /
 van de vzeedhepdt die hy tegen Catharina aenrechtete /
 ende oock teghen andere Christenen ghebruyckte ; belij-
 dende dat sy Christene was / ende dat sy berept was om
 te steruen vooz de belijdinghe van Christus . Den tyran
 wierdt uyt sijnen sinne : ende hy beval terstondt datmen
 sijne hups-vrouwte van hem soude doen / ende datmen
 haer soude onthoofden / ende met haer Porphyrius / en
 de twee honderdt soldaten : want hy vernam / dat sy
 Christenen gheworden waren . Alsoo wierdt volbrocht
 het ghene dat de H. Catharina gheseyt hadde / dat som-
 mighe van 's Keyfers hups dooz haeren middel souden
 d'eeuwighe salighepdt verkrifghen . De Keyserinne ont-
 singh het vonnisse van hare doodt met blydschap / ende
 sy sprack S. Catharina aen ; haer biddende met groote
 devotie / dat sy Godt vooz haer wilde bidden / om dat hy
 haer in desen strydt wilde by-staen . Ende sy seyde tot
 haer : En vreeft niet ; gaet ; Godt is met u , ende ghy sult
 met hem eeuwelijcken regneren . Als de Keyserinne dese
 woorden hoorde / nam sy oorlof aen haer / ende het von-
 nisse van den tyran wierdt teghen haer / Porphyrius / en
 sijne soldaten volbrocht : welcken soo verbittert was
 dooz het bloedt van sijne hups-vrouwte ende sijne diena-
 ren / dat hy S. Catharina oock beval t'onthoofden ; aen-
 ghesien sy soo standvastigh bleef ; ende hy gheene hope
 en hadde / om haer tot sijn voornemen te bzenghen .

Maxi-
 nus doet de
 Keyserinne/
 Porphyrius
 ende 200.
 soldaten
 dooden.

Doo haest als-men vernam de wyede sententie van ^{Op berwyft} ^{S. Cathari-} ^{na} ^{ter doot.}
 den tyran/liep de geheele stadt by een; mannen en vrou-
 wen/ heeren ende jouffrouwen / oude ende jonghe/ ter
 plaetsen daer sy sterben soude. Als de H. Maghet daer
 quam/ende sy saghen hare gracie ende gheschicktheydt/
 schepdden daer veel van deernisse: maer sy was seer
 verheught in den geest/ ende scheen in haer aenschyn te
 zyn eenen Seraphin: sy hief hare schoone ooghen ende
 handen na den hemel/ende dede haer gebedt tot Godt; ^{Het laetste}
 hem danckende voor de ghenade die hy haer gedaen had- ^{ghebedt}
 de;ende sonderlingen, om dat hy hem geweerdicht had- ^{van de H.}
 de, haer te nemen tot eenen brant-offer; hem op-dragen- ^{Catharina.}
 de het bloedt, dat sy voor hem vergoot, als eenen Gods-
 penninck van hare oprechte ende waerachtighe liefde. Sy
 badt hem hertelyck, dat hy haren gheest wilde suyver en
 reyn ontfanghen: ende dat hy niet en soude toelaten, dat
 haer lichaem soude komen in de handen van dese ongod-
 delijcke beulen. Sy begheerde oock, dat alle de ghene die
 tot haer devoot ende ghedienstigh waren, die van haer
 ghedachtenisse hielen, ende haer aen-riepen in hunnen
 noodt, bystandt van hem mochten verkrijghen, ende van
 hem verwerven het ghene dat sy begheerden; indien het
 hen nutsaem ende voorderlijck ware tot hunner zielen
 saligheydt. Oock verfochte sy, dat hy bermhertichlijck
 vvilde verlichten met sijnen goddelijcken strael, alle de
 menschen die daer tegenvoordigh vwaren, hen brengen
 tot sijne kennisse, ende ontsteken met het crachtigh vyer
 sijnder liefde.

Na dat de alder-salichste bypdt Christi Iesv dit ghe-
 seft hadde/wierdt sy onthooft dooz eene bande soldaten:
 ende siet/upt de wonde liep melck in plaetse van bloedt; ^{Het haren}
 Godt den Heere niet willende dat het onbebleekt en H. ^{hals bloept}
 lichaem van sijne ghetrouwe bypdt in de onsupbere ^{melck booz}
 handen der scherp-rechteren vallen soude (ghelijck sy ^{bloedt.}
 begeert hadde)sondt sijne hemelsche dienstbare geesten/
 om het selve wech te nemen. Dese droegen het/niet son-
 der eene groote eerbiedinghe/ op den bergh Sinai/ ende
 begroeden het aldaer. Christus onsen Saligmaker/om
 de H. Catharinam te vereeren/laet upt haer lichaem bloe- ^{Sp wordt}
 den eene ober-soete vochticheyt/die seer crachtich is om ^{van d'En-}
 alle siekten te ghenesen. En den Keeser Justinus heeft ^{ghelen be-}
 naderhant op de selve plaetse eene heerlijcke kercke en ^{graven.}
 clooster ghetinnert/in de welke sy ghe-cert wordt.